

תת"ע 2003/06/21 - מדינת ישראל נגד סמיר אבו עבד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 21-06-2003 מדינת ישראל נ' אבו עבד
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה קלאי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
סמיר אבו עבד
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - דנה ענים

הנאשם

הכרעת דין

1. לנאים נרשמה הودעת תשלום קנס לפיה ביום 22.7.2020 בשעה 12:45 נהג ברכב פרטי תוצרת מרצדס על של כביש 40 בקילומטר 199 (מכיוון צומת גורל לכיוון צומת להבים), בניגוד לתקנה 33 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961 (להלן - תקנות התעבורה).

בעקבות בקשה הנאשם להישפט הוגש נגדו כתב האישום לבית המשפט.

2. בمعנה לכתב האישום כפר הנאשם במיחסו לו. לטענת הנאשם ירד עם רכבו אל השול בשל תקר בגלגל. לדבריו הוא ביקש מהשוטר לראות בלוח השעונים של הרכב שנדרלה תורת חווית של תקר בגלגל.

3. בשל כפירת הנאשם במיחסו לו נשמעו הוכחות בתיק.

מטעם המאשימה העיד השוטר נתןאל אהרון אשר ערך דו"ח פועלה (**ת/1**), כמו כן הוגש בהסכמה סרטונים ממצלמת הגוף של השוטר.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

עמוד 1

4. השוטר לא זכר את האירוע מעבר למה שנרשם בדו"ח ומעבר למה שתועד במצלמת הגוף.

השוטר העיד בבית המשפט, כפי ש愧 ציין בדוח, שראה את הנאשם נושא על השול, עוקף רכבים, ולאחר שהנאשם הבחן בניידת הוא ניסה לחזור שמאלה לתוך נתיב הנסיעה הימני (עמ' 5 שורות 28 - 29, עמ' 6 שורות 7 - 9).

כשהשוטר נשאל מדוע לא הסכים לראות את התקיר בגל השיב שהוא לא מכונאי ולא "פנצ'ר מאקרים" ואם יש פנצ'ר אז הצמיג שטוח. לדבריו הוא הסתכל על הצמיגים וצין שלא הבחן בפנצ'ר באך אחד מהגלאלים (עמ' 5 שורות 30 - 34).

לדבריו הוא לא זכר אם הוא עשה סיבוב סביב הרכב או לא, אבל "**אם רשותי שלא הבחן בפנצ'ר באך אחד מהצמיגים אז זה מה שעשית**" (עמ' 6 שורה 5, עמ' 6 שורות 17 - 18).

מצפיה בסרטונים ניתן להתרשם כי השוטר התנהג בצורה אדיבה, מנומסת ומכבדת כלפי הנאשם, הן בסרטון אשר מתעד את הפעם הראשונה שהשוטר ניגש לרכבו של הנאשם, הן בסרטון אשר מתעד את השלב בו הנאשם ניגש אל הנידת בעט שהשוטר ישב בניידת והנפיק את הדוח והן בסרטון המתעד את מסירת הדוח לנאים.

מצפיה בסרטון המתעד את המפגש הראשון ניתן להבחן כי השוטר הציג בפני הנאשם את העבירה המיוחסת לו, רשם את גרשטו של הנאשם, הסביר לנאים בו במקום שהוא ראה אותו נושא על השול, עוקף מכוניות, שהוא ירד אחורי עם הנידת, הבחן בו מנסה להשתלב בחזרה. הדברים הצביעו במלואם בפני הנאשם בשיחה שנייה בעט רישום הדוח.

5. הנאשם העיד בבית המשפט כי היה בדרכו לבתו לאחר יום העבודה, בלוח השעונים נדלקה נורת חיווי לפיה יש תקיר בגלגל. הנאשם החל להאט את המהירות כדי לירדת לשול. באותה עת היו עבודות בכביש במקום והשולאים החלו להיות צרים (עמ' 6 ש' 33 - עמ' 7 ש' 2). לאחר שהשוטר קרא לנאים לעצור, המשיך הנאשם בנסעה עד שמצא מקום בטוח לעצירה מוחלטת. לדבריו הוא ביקש מהשוטר לראות שיש תקיר בגלגל, לראות את לוח השעונים, לעשות סריקה.

בחקירתו הנגידית חזר הנאשם על כך שירד לשול מלכתחילה מסיבה אחת ויחידה - בשל התקיר בגלגל. לדבריו, במקום שבו ירד אל השול, לא ניתן היה לעצור ולכן הוא המשיך בנסעה בשול עד שמצא מקום בטוח לעצירה (עמ' 7 שורות 7 - 17).

לדבריו, הרגש שהאגה מושך לצד "**שמאל או ימין**" (עמ' 8 שורה 5).

כשנשאל מדוע ניסה לחזור לנútב הימני, טען שלא ניסה לחזור אל הנתיב הימני ושמדבר בסימונים על הכביש בגלל שעובדים בו. הכביש מתחילה להיות צר ואחר כך רחב ו"**אתה מתALKם לפי התנועה**" (עמ' 8 שורה 14).

6. תקנה 33(א) לתקנות התעבורה מגדירה את העבירה המיויחסת לנאים. כך קובעת התקנה:
"33(א) במקומות שיש כביש לא יسع נהג רכב אלא בכביש, אלא אם יש הוראה אחרת
בחלק זה. "

תקנה 1 לתקנות התעבורה מגדירה כביש ושול כדלקמן:

"כביש - חלק הדרך המיועד לתנועת כלי רכב או שנסלל או שופר לשם כך, או שתנועת כלי רכב נוהגת לעבוּר בו, למעט
שול הדרך; "

"שול הדרך - השטח שאין לצידו מדרכה הסמוך לשפט הכביש עד לרוחב של 4 מ' או עד לקצה תעלת ניקוז, כאשר דופן
התעלה מצויה פחות מ - 4 מ' משפט הכביש; ".

7. **העבירה של נסיעה שלא על הכביש (נסיעה על השול) היא עבירה מסווג אחראיות קפידה.**

בבית המשפט העליון בשורה של פסקי דין קבע כי עבירות על תקנות התעבורה, בכלל, יחויבו כעבירות של אחראיות
קפידה.

ראו למשל רע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה (25.6.2007). מפי כב' השופטת נאור (כתוארה אז):

"לענין עבירות על תקנות התעבורה, שיש להן מכנה ממשות רחבה, יש הצדקה, לדעתנו, לראותן כקבוצה
אחדת, ואם אין כוונה אחרת - יש לראותן כעבירות של אחראיות קפידה".

8. סעיף 22 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן - חוק העונשין) שעניינו עבירות מסווג " אחראיות קפידה" קובע
כדלקמן:

(א) אדם נושא באחראיות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בחיקוק שהעבירה אינה טעונה
הוכחת מחשבה פלילתית או רשלנות; ... 22

(ב) לא ישא אדם באחראיות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשبة פלילתית ולא רשלנות
ושעה כל שניית למונע את העבירה; **הטענה עצמה כאמור - עליו הראייה.**

(ג) ...

9. בהיות העבירה המיויחסת לנאים עבירה מסווג אחראיות קפידה, די בכך שהtabיעה תוכיח כי הנאים נסע על
השול, על מנת לבנות בנטל הבאת הראיות הרובץ לפתחה.

10. **התביעה הוכחה כי הנאים נסע על השול ובכך עמדה בנטל הרובץ לפתחה:**

עמוד 3

העובדת שהנאשם נסע על השול הוכחה הן בדוח הפעולה שערך השוטר, הן בעדותו של השוטר בבית המשפט, הן בדברי הנאשם כפי שתועדו בסרטון ממצילמת הגוף והן בעדותו של הנאשם בבית המשפט אשר אישר בפה מלא כי נהג את רכבו על השול.

כך לדבריו:

"**נסעתי על השול מסיבה אחת ויחידה שירדתי לשול לאט לאט כי יש תקר בגלגל**" (עמ' 7 שורה 8).

11. בשלב זה, ומשהוכחה הנסיעה על השול ובהתאם להוראת סעיף 22(ב) לחוק העונשין על הנאשם מוטל נטל הבאת הראיות להוכיח טענתו כי "**עשה כל שנית למנוע את העבירה**".

12. אין ספק כי אם במהלך נסיעה מגלה נהג כי יש תקלת ברכבו, לרבות בשל תקר באחד הגלגלים, הרי שיש הצדקה בנסיבות העניין לעצור את הרכב על שולי הדרך.
נדמה כי על כר אין חולק.

ראו בעניין זה תקנה 69 לתקנות התעבורה האוסרת עצירת רכב בשולי דרך שאינה עירונית, אלא אם "**היה הכרת לעצרו ולהשאיו עומד באופן זמני על פני הכביש עקב קלוקלו, ...**".

13. המחלוקת בתיק זה נעוצה בשאלות האם אכן לנายน היה תקר בגלגל והאם הנאשם עצר את רכבו על שול הדרכ.

האם ברכבו של הנאשם היה תקר בגלגל?

14. כאמור, עד התביעה טען כי מבדיקה ויזואלית של הגלגלים לא הבין השוטר בתקר. עדותו זכתה לאמון. הנאשם בעדותו אף אישר שיכל ולא ניתן היה להבחין בתקר: כשהנאשם נשאל אם כאשר יש פנצ'ר אפשר לראות את זה בעין השיב שלא תמיד ניתן לראות זאת תוך כדי נסיעה כי ברכב יש "תוכנה שמאזנת" וכן י箞ח חיווי בלוח השעונים. (עמ' 8 ש' 1-3).

15. הנאשם טען שהמאמינה הייתה צריכה להוכיח שהיה תקר ושהציפייה שלו הייתה שהשוטר יעזר לו ויסיע לתקן את הגלגל (עמ' 9 שורות 29 - 30). הנאשם הlion על כך שהשוטר לא תיעד בסרטון את התקर בגלגל, לא תיעד את התקר בכל דרך אחרת, לא בדק את הגלגלים, לא בדק את לוח השעונים שהראה חיוי של תקר ובכן לא פעל להבאת הראיות הנדרשות.

אין בידי לקבל טענה זו.

כפי שנקבע במפורש בסעיף 22(ב) לחוק העונשין, **על הנאשם מוטל נטל הבאת הראיות להוכיח כי העבודה שנגה על השול אינה געוצה ברשלנות מצידו וכי הוא עשה כל שנית כדי למנוע את העבירה.**

על כן על הנאשם מוטל הנטל להוכיח כי היה תקר בגלגל.

ה הנאשם יכול היה לצלם את לוח השעונים על מנת להוכיח שנדרלה נורית ההתראה בלוח השעונים.
ה הנאשם יכול היה לצלם את הליך החלפת הגלגל.

הנאשם יכול היה לצלם את הגלגל עם התקר.

הנאשם יכול היה להציג את חשבונית התשלום עבור תיקון התקר. (בית המשפט אף הציע לדחות הדיון על מנת לאפשר לנואם לאתור החשבונית ולהציגה, אך הנואם בחר שלא לעשות כן, שכן לטענתו הרכב על שם אשתו, החשבונית לא דרישה לצרכיו מס ועל כן הוא לא מאמין שהוא שומר את החשבונית או שהוא יכול למצוא אותה. (עמ' 8 ש' 22-18).

(לא הוציא רישיון הרכב המלמד כי הרכב רשום על שם אשת הנואם).

(גם אם החשבונית לא נשמרה, יכול וניתן היה להשיג העתק ממנה על דרך פניה למוסך בו תוקן הגלגל).

16. מכל האמור, בשים לב שהאמנתי לשוטר כי לא הבחן בתקר, ובשים לב שהנאשם לא הביא ראיות להוכחת קיומו של תקר, אף שיכל היה לעשות כן, אני קובעת כי הנואם לא עמד בנטול הרובץ לפתחו להוכחת קיומו של תקר בಗלגל.

הנאשם לא היה בעכירה על השול - אלא בנסיעה

17. ככל והיה תקר ברכב היה על הנואם לעצור את רכבו בצד הדרך, אך כאמור, הנואם לא היה בעכירה אלא בנסיעה.

18. בדבריו לשוטר, כפי שתועדו בסרטון צין הנואם כי המשיך בנסיעה על השול ולא עצר לאalter בשל המעקה שבצד הדרך, לדבורי - חיפש מקום בטוח לעצור את הרכב.

19. השוטר כאמור העיד שהוא ראה את הנואם כשהוא עוקף כל רכב וגם את רכבו של השוטר, בשלב זה השוטר החל לנסוע אחורי על השול, וכאשר הנואם הבחן בו הוא ניסה לחזור לנטייב ימין. (עמ' 6 ש' 9-7).

הנאשם כאמור הבהיר ושניסה לחזור לנטייב ימין וטען שהוא כביש שעובדים בו ו"אתה מתאקלם לפי התנועה" (עמ' 8 ש' 11-14).

אלא שמצויה בסרטונים מלמדת כי לא היו במקום האירוע עבודות בכביש, כי הכביש נראה כביש ישיר בקטע האכיפה שבו נסע הנואם על השול, כי לא היה צריך "להתאקלם" בתנועה, קרי לא הייתה כל סיבה הכרוכה במבנה הכביש שבגינה הנואם נדרש לסתות עם רכבו שמאלה כדי "להתאקלם" אלא ה"התאקלמות" עליה העיד הנואם מחזקת דוקא את עדות השוטר לפיה הבחן בנואם מנסה לחזור מהשול אל הנטייב הימני.

עוד יש לציין כי מצויה בסרטונים ניתן להבחן כי המעקה שבצד הדרך, אשר לדברי הנואם כפי שתועדו בסרטון מנע ממנו לעצור בצד, התחיל מטרים ספורים לפני המוקם בו נעצר הנואם, ואין במעקה הנ"ל כדי ליתן הסבר מדוע הנואם נסע על השול עת עקף את הרכבים ואת רכבו של השוטר עוד בטרם השוטר החל בנסיעתו אחורי על השול, במקום בו לא היה מעקה.

הנאשם העיד כאמור כי ירד אל השול **לאל לאט** בשל תקר בಗלגל (עמ' 7 שורה 8) אלא שמדובר השוטר עליה כי הנואם נסע על השול, במהירות גבוהה יותר ממהירות נסיעת המכוניות שהיו בנטייב הימני, ועקבו אותן. נסעה במהירות המאפשרת עקיפת רכבים אינה מתישבת עם נסעה לאט לאט עם תקר בಗלגל.

20. סיכומו של דבר, הנואם לא עמד בנטול הרובץ לפתחו להוכיח כי ירד עם רכבו מהכביש אל השול אך ורק כדי לתוקן תקר בಗלגל. הראיות שהובאו בפני מלמדות על נסעה של כברת דרך על השול ב מהירות העולה על

מהירות נסיעת כלי הרכב בנתיב הימני, מבלתי שnitן לכך הסבר מניח את הדעת, כמו גם העדר הוכחת תקר, על אף שנטל הבאת הריאות בעניין זה מוטל על הנאשם.

.21. לאור כל האמור, לאחר שהמאמינה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשר היה עלייה להוכיח, קרי את נסיעת רכבו של הנאשם על השול, ולאחר שההנאים לא עמדו בנטל הרובץ לפתחו להוכיח כי ירד עם רכבו אל השול על מנת לתקן תקר בגלאם, או בשל קלקלול ברכב, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המוחצת לו. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, במעמד הצדדים